

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/29/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200949
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200949.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: L. N., štátny príslušník Čínskej ľudovej republiky, trvale bytom L., prechodne bytom O., zastúpeného JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, AK so sídlom v Rožňave, ul. Cyrila a Metoda 4, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-179-001/2011 zo dňa 20. júna 2011, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/5/2011-52 zo dňa 19. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/5/2011-52 zo dňa 19. septembra 2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/5/2011-59 zo dňa 25. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Listom Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov č. PPZ-HCP-PO2-179-001/2011 zo dňa 20. júna 2011 bolo žalobcovi oznámené, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len prvostupňový správny orgán) č. UHCP-PO-CP-KE-KP-21-036/2011 zo dňa 30. marca 2011, ktorým bola žiadosť žalobcu o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky podľa § 26 ods. 2 písm. h/, i/ s poukázaním na § 27 ods. 5 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) a podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zamietnutá, bolo podané oneskorene a odvolací orgán ho preto ako oneskorene podané nevybaví.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobou zo dňa 2. augusta 2011 žalobca žiadal napadnutý list zrušiť a vec vrátiť žalovanému orgánu na ďalšie konanie.

Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vychádza z nesprávneho zistenia skutkového stavu a odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podal včas a žiada, aby mu bolo vyhovené. Podrobne uviedol z akého dôvodu je prvostupňové správne rozhodnutie nesprávne.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že zotrváva na svojich zisteniach, podľa ktorých rozhodnutie bolo doručované žalobcovi (4. apríla 2011 a 5. apríla 2011) dňa 5. apríla 2011 uložené na pošte, o čom bol adresát upovedomený. Tretí deň od uloženia zásielky, t. j. 8. apríla 2011 došlo k doručeniu. Teda 15 dňová lehota na podanie odvolania uplynula 23. apríla 2011 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. apríla 2011. Odvolanie žalobcu bolo správne orgánu doručené 2. mája 2011, čo na základe vyššie uvedených termínov nemožno akceptovať ako odvolanie podané podľa § 54 ods. 2 Správneho poriadku. Lehota na podanie odvolania nebola zachovaná, t. j. odvolanie bolo podané po lehote. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 O. s. p. po vykonanom pojednávaní, na ktorom vypočul zástupcov oboch sporiacich sa strán rozsudkom zrušil napadnutý list žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Rozsudok odôvodnil tým, že použitie § 24 ods. 2 Správneho poriadku upravuje spôsob tzv. náhradného doručenia. Ide o právnu fikciu, kde za podmienok ustanovených v zákone sa zásielka považuje za doručenie, aj keď v skutočnosti tak nie je. Takýmto spôsobom možno písomnosť doručiť len za predpokladu, že sa v mieste doručenia adresát zdržiava, avšak nebol zastihnutý. Ak sa adresát v mieste doručenia nezdržiava, v takomto prípade fikciu doručenia nie je možné aplikovať. Správny orgán preto pri doručovaní zásielok do vlastných rúk, ak nebol adresát zastihnutý, musí skúmať skutočnosť, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval alebo nie. Iba za preukázania týchto skutočností je možné aplikovať právnu fikciu doručenia zásielky.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by prvostupňový správny orgán alebo žalovaný skúmali, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval. Pritom je nepochybné, že zásielku, teda rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu si žalobca, resp. jeho splnomocnená osoba, prevzal dňa 14. apríla 2011. Zásielka teda nebola správne orgánu vrátená ako nedoručená.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi v sume 555,- Eur.

III.

Odvolanie

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/5/2011-52 zo dňa 19. septembra 2012 podal odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil tým, že žaloba mala byť zamietnutá, pretože odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo podané oneskorene, proti listu správneho orgánu nemožno podať žalobu, ten nemôže byť ani predmetom preskúmania a nemožno ho zrušiť postupom podľa § 250j ods. 2 O. s. p. a so zreteľom na ustanovenia §§ 46 a 47 Správneho poriadku, pretože list nie je rozhodnutím. Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S 83/2012 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža/13/2012 v podobnej veci, ako aj na nález Ústavného súdu SR IV.ÚS 14/07, podľa ktorého: K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom. Pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Podľa názoru ústavného súdu, ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietne.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril v súdom určenej lehote.

IV.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. januára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazujúc na presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu (v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody), dopĺňa, k námietkam žalovaného v odvolaní.

V preskúmvanej veci bolo potrebné posúdiť otázku, či je možné považovať upovedomenie - list Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov č. PPZ-HCP-PO2-179-001/2011 zo dňa 20. júna 2011 za rozhodnutie a či je možné ho súdne preskúmať. Pri posudzovaní tejto otázky vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Nie je rozhodujúce, ako správny orgán svoj akt označil alebo či vec vybavil neformálnym prípisom (či formálne nedokonalým rozhodnutím, napr. bez odôvodnenia, či poučenia o opravnom prostriedku) v domnienke, že nie je jeho povinnosťou vydať rozhodnutie v určitej procesnej forme. Takýto akt môže byť tiež podrobený súdnemu prieskumu. (Bureš, Drápal, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, 5. vydání, s. 1042).

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 1 veta prvá O. s. p. sú účastníkmi konania žalobca a žalovaný, pričom pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni (ods. 4).

Z vyššie uvedených skutočností vyplynulo, že krajský súd konal v preskúmvanej veci s Riaditeľstvom hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov, ako so žalovaným, ktorý vydal „rozhodnutie“ - upovedomenie č. PPZ-HCP-PO2-179-001/2011 zo dňa 20. júna 2011, pričom krajský súd napadnutým rozhodnutím zrušil práve toto „rozhodnutie“ - upovedomenie Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov. Keďže uvedeným postupom krajského súdu sa účastníkovi konania - žalobcovi umožnilo konať pred súdom (keďže krajský súd zrušil „rozhodnutie“ vydané Riaditeľstvom hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov po tom, čo s jeho zástupcom, ako s účastníkom, konal), odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Scud/5/2011 z 19. septembra 2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Scud/5/2011 z 25. októbra 2012 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon podotýka, že v prerokúvanej veci ide o odchýlné právne posúdenie otázok doručovania, ako tomu bolo v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S 83/2012 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža/13/2012, pretože hoci išlo o skutkovo i právne podobnú vec, žalobca v nej nenamietal ani nijako inak nespochybňoval správnosť doručovania a včasnosť podania opravného prostriedku a naopak priznal jeho oneskorené podanie. Išlo teda o odchýlny prípad práve v zmysle nálezu Ústavného súdu IV. ÚS 14/07.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa tak, že nárok na ne nemá žiadna zo strán, pretože žalobca si nárok neuplatnil a žalovaný naň nárok, ako neúspešná strana sporu a orgán štátnej správy, nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.